

Sygn. akt II K 36/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: stażysta Kinga Głowacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 13 marca 2019r., 15 maja 2019 r.

sprawy:

A. L.

s. S., H. z domu W.

ur. (...) w m. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 października 2018 r. ok 15:50 w miejscowości K. ul. (...) woj. (...) będąc wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 września 2008r. w sprawie sygn. akt (...) oraz z dnia 14 października 2018 r. za sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, prowadził pojazd mechaniczny m-ki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem urządzeniem Alkometr- I próba- 0,82 mg/l, II próba- 0,89 mg/l, III próba- 0,85 mg/l, IV próba- 0,81 mg/l, stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dokonał w okresie pięciu lat po odbyciu kary, co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 178 a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. A. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42§3 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a§2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. Moniki Różyckiej- Stańczak kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) złotych tytułem podatku od towarów i usług VAT,
5. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 21 października 2018r. około godziny 15:50 w miejscowości K. przy ulicy (...) A. L. w czasie przeparkowywania samochodu marki (...) o nr rej. (...) zarysował pojazd K. B..

Na miejsce wezwano funkcjonariuszy policji z KPP powiatu (...) sierż. szt. R. S. i asp. R. W..

A. L. poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego typu Alkometr A2.0, które wykazały, że o godz. 16:20, o godz. 16.23, o godz. 17:06 i o godz. 17:36 oskarżony miał odpowiednio 0,82 mg/l, 0,89 mg/l, 0,85 mg/l i 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu odpowiadające stężeniu alkoholu we krwi.

(dowody: protokół badania alkometrem - k. 2, świadectwo wzorcowania – k. 3)

Oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za czyn z art. 178a§1kk, gdzie wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.09.2008r. w sprawie sygn. akt (...) wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 złotych, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 24.09.2008r. Postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.01.2012r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary, którą skazany odbywał od dnia 22.02.2013r. do dnia 03.01.2014r.

Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.10.2011r. w sprawie sygn. akt (...) A. L. za czyn z art. 178 a § 4 kk wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł. Wyrok uprawomocnił się w dniu 29.12.2011r. Skazany odbywał karę od dnia 22.02.2012r. do dnia 22.02.2013r.

A. L. w latach 2008 – 2018 popełnił pięć wykroczeń drogowych.

(dowody: dane z KRK – k. 20 - 22, odpisy wyroków wraz z obliczeniem kar - k. 26, k. 287, k. 30, k.31, notatka – k. 16)

Oskarżony A. L. ma 33 lata, jest kawalerem i ma na utrzymaniu ma syna, pozostając w konkubinacie. Oskarżony uzyskał wykształcenie zawodowe i zawód malarza tapicera; jest zatrudniony jako pracownik fizyczny z wynagrodzeniem 2.200 złotych miesięcznie brutto. A. L. jest właścicielem samochodu (...) z 1996r. produkcji; innego majątku nie posiada.

Oskarżony nie leczył się neurologicznie i psychiatrycznie, a był leczony odwykowo i był w pełni poczytalny w chwili zarzucanego mu czynu.

(dowód: notatka – k. 17, dane osobo - poznawcze – k. 47 - 47 v., opinia sądowo - psychiatryczna - k. 49 – 51, wykaz z KW – k. 23)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że alkohol spożywał w dniu 21.10.2018r. w postaci piwa i wódki. Następnie na prośbę siostrzeńca przeparkował swój samochód. Wtedy doszło do kolizji z innym pojazdem. Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji zbadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało stan nietrzeźwości. Oskarżony wiedział, że pił alkohol w dniu zdarzenia, że był w stanie nietrzeźwości i z pełną świadomością wsiał za kierownicę i prowadził pojazd. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze dwóch lat pozbawienia wolności i orzeczeniu środków karnych - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Sprawiedliwości w kwocie 10.000 złotych. Wnioskowi temu nie sprzeciwił się prokurator i został on uwzględniony przez Sąd.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 53 v. – 54 w zw. z k. 13 – 14 i k. 36 v. - 37)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budziły żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o jednoznaczne wyniki badań A. L. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a także wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu jak i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Stwierdzona u oskarżonego ilość alkoholu w wydychanym powietrzu w kolejnych próbach - 0,82 mg/l, 0,89 mg/l, 0,85 mg/l i 0,81 mg/l przewyższała wartości minimalne wynikające z artykułu 115§16 kk definiującego stan nietrzeźwości. Badanie alkometrem zostało przeprowadzone przez uprawnionego funkcjonariusza. Urządzenia posiadały aktualne świadectwo wzorcowania, a badania zostały utrwalone w prawidłowej formie procesowej, poprzez sporządzenie protokołu badania, nie budziły więc wątpliwości co do rzetelności i wiarygodności. Fakt spożywania alkoholu potwierdził w swych wyjaśnieniach także A. L. podając czas i rodzaj spożytego alkoholu.

Dowody w postaci danych o karalności, odpisów wyroków skazujących, świadectwa wzorcowania były wiarygodne, a oskarżony im nie zaprzeczał.

Zasługiwała na wiarę także opinia sądowo – psychiatryczna, gdyż biegli dokonali badania A. L. z punktu widzenia stanu zdrowia psychicznego stwierdzając zgodnie, iż oskarżony nie zdradza cech choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, natomiast rozpoznano u niego zespół zależności alkoholowej. Wydana opinia, uwzględniająca doświadczenie zawodowe i przygotowanie teoretyczne biegłych była fachowa, wyczerpująca i należyście uzasadniona.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów przyjęto, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 21 października 2018 r. ok 15:50 w miejscowości K. ul. (...) woj. (...) będąc wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 września 2008r. w sprawie sygn. akt (...) oraz z dnia 14 października 2018 r. za sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, prowadził pojazd mechaniczny m-ki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości (stwierdzone badaniem urządzeniem Alkometr - I próba- 0,82 mg/l, II próba- 0,89 mg/l, III próba- 0,85 mg/l, IV próba- 0,81 mg/l, stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu), wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 kk. Nadto działał w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż czynu tego dokonał w okresie pięciu lat po odbyciu kary orzeczonej w sprawie (...) za podobne przestępstwo umyślne, w wymiarze jednego roku, którą odbywał od dnia 22.02.2013r. do dnia 03.01.2014r.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie. Kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości, pomimo pełnej wiedzy co do tego, iż w nieodległym czasie wypił alkohol. Miał świadomość tego, co czyni. W chwili czynu oskarżony był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Znajdował się on w takiej sytuacji motywacyjnej, że nic nie ograniczało i nie wyłączało możliwości zachowania się zgodnego z obowiązującym prawem. Nie było żadnych podstaw do kwestionowania jego poczytalności.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy był znaczny. Oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości. Stopień nietrzeźwości, wynoszący w jednej z prób 0,89 mg/l odpowiadał stężeniu 1,86 promila alkoholu we krwi i stanowił realne i poważne zagrożenie na drodze, a zachowanie to godziło w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego. W chwili zdarzenia oskarżony poruszał się pojazdem na parkingu i spowodował kolizję.

Dla karalności czynu nie jest wymagane, by pojazd mechaniczny był prowadzony na drodze publicznej (wyr. SN z 10.3.1964 r., IV K 1296/61, OSPiKA 1964, Nr 11, poz. 225; wyr. SA w Krakowie z 7.4.2004 r., II AKa 69/04, Prok. i Pr. 2004, Nr 10, poz. 18; wyr. SA w Krakowie z 7.7.2004 r., II AKa 131 /04, KZS 2004, Nr 9, poz. 35). Ważne jest, by było to miejsce, w którym odbywa się ruch pojazdów. Jak podkreśla się w orzecznictwie: "Przewidziane w art. 178a § 1 KK kryterium «ruchu lądowego» należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Wobec tego samo stwierdzenie, że do zdarzenia doszło na drodze leśnej, nie wyklucza możliwości przypisania czynu z art. 178a § 1 KK" (post. SN z 28.3. 2017 r., III KK 472/16, Legalis; post. SN z 30.7.2015 r., IV KK 201/15, Legalis).

Przestępstwem jest prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w jakiegokolwiek strefie ruchu, tj. w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub

powietrznym, w tym kosmicznym (międzyplanetarnym) (wyr. SA w Krakowie z 7.4.2004 r., II AKa 131/04, KZS 2004, Nr 9, poz. 35.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę zgodnie z jego wnioskiem, na podstawie art. 178 a § 4 kk karę 2 lat pozbawienia wolności. Kara ta została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i, zdaniem Sądu, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Oskarżony był już uprzednio karany za takie same czyny i po raz kolejny popełnił tego samego rodzaju przestępstwo. Za czyny te odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 22.02.2012r. do 22.02.2013r. i od 22.02.2013r. do 03.01.2014r.

Wynika z tego jednoznacznie, iż wcześniej wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe nie odniosły pożądanego rezultatu i nie były na tyle dotkliwe, by doprowadzić do zaprzestania podobnych zachowań w przyszłości, a oskarżony nie potrafił przeprowadzić krytycznych refleksji nad swoim zachowaniem. Wymierzenie oskarżonemu w tej sytuacji kary łagodniejszego rodzaju utwierdziłoby go w przekonaniu, iż jazda w stanie nietrzeźwym nie jest na tyle ciężkim przestępstwem, aby mogły go spotkać dotkliwe i odczuwalne skutki.

Zdaniem Sądu, pobyt w zakładzie karnym uzmysłowi oskarżonemu nieopłacalność przestępczych zachowań, a tym samym pozwoli uniknąć w przyszłości skutków prowadzenia pojazdów znajdując się w stanie nietrzeźwym. Powszechnie wiadomo jak znaczna część wypadków na drodze powodowana jest przez nietrzeźwych kierowców, którzy stanowią zagrożenie nie tylko dla siebie, ale też dla innych uczestników ruchu drogowego. Dodatkowo należy stwierdzić, że przepis art. 69§4 kk stanowi, iż wobec sprawcy występku określonego w art.178a§ 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Tymczasem w przypadku oskarżonego A. L. brak takich szczególnie uzasadnionych przesłanek. Jest on doświadczonym życiowo człowiekiem, a mimo to znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości użył pojazdu jedynie po to, by go przestawić w inne miejsce.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 3 kk dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nie znajdując żadnego wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, by odstąpić od tego rozstrzygnięcia. Wymiar tego środka karnego dostosowano do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Orzeczenie zakazu w tym wymiarze ma zapobiec ponownemu popełnieniu przez oskarżonego występku tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. Oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca zagrożenie dla jego bezpieczeństwa, niepoprawna, nie wyciągająca żadnych wniosków z poprzednich wyroków. Dopiero po upływie dziesięciu lat wykonywania tego zakazu, sąd będzie mógł skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 182a kkw i orzec o dalszym wykonywaniu tego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową, pod warunkiem że postawa, właściwości i warunki osobiste skazanego oraz zachowanie w okresie wykonywania środka karnego będą uzasadniały przekonanie, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę nie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 43a§2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 złotych, tytułem świadczenia pieniężnego, co stanowi konsekwencję uznania oskarżonego za winnego czynu z art. 178a§ 1 i 4 kk..

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. Moniki Różyckiej - Stańczak kwotę 516,60 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Kwota wynagrodzenia jest zgodna z § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714) i uwzględni należytny podatek od towarów i usług.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk.